

ten skal endvidere afholde udgifterne til efteruddannelsen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 126. En advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Advokaten skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger. Sagerne skal fremmes med fornøden hurtighed.

Stk. 2. En advokat må ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Stk. 3. En advokat må ikke uden for sin advokatvirksomhed i forretningsforhold eller i andre forhold af økonomisk art udvise en adfærd, der er uværdig for en advokat.

6. § 165, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I sager, der behandles af retten, afholdes vederlaget for forkyndelse af statskassen. I øvrigt betales vederlaget af den, der begærer forkyndelsen foretaget.«

§ 165. — — —

Stk. 2. I sager, der behandles af retten, afholdes vederlaget for forkyndelse af statskassen bortset fra forkyndelse af de domme, der omhandles i § 219, stk. 4. Skal vederlaget ikke afholdes af statskassen, betales det af den, der begærer forkyndelsen foretaget.

Stk. 3. — — —

7. § 219 affattes således:

»§ 219. Rettens afgørelse i en borgerlig sag træffes snarest muligt, efter at den pågældende forhandling er til ende. Ved sagens optagelse til dom eller kendelse, skal retten tilkendegive, hvornår dommen eller kendelsen vil blive afsagt. Domme og kendelser i sager, der behandles ved byret, skal afsiges inden 6 uger efter optagelsen til dom eller kendelse.

Stk. 2. Såfremt særlige omstændigheder gør det påkrævet, kan retten beslutte at fravige de i stk. 1 nævnte frister. I beslutningen skal anføres de omstændigheder, der bevirker, at fristen ikke kan overholdes. Beslutningen kan ikke kæres.

Stk. 3. Afsigelsen af en dom foregår ved, at domsslutningen efter at hele dommen er skriftligt udarbejdet, oplæses i et retsmøde.

8. Efter § 219 indsættes:

»§ 219 a. Rettens afgørelse i straffesager træffes snarest muligt, efter at den pågældende forhandling er til ende. Kan afsigelsen ikke finde sted samme dag, skal dom eller kendelse dog afsiges senest inden en uge og, hvor nævninge har medvirket, senest dagen efter.

Stk. 2. Afsigelsen af en dom foregår ved, at domsslutningen oplæses i et retsmøde.

Stk. 3. Hvis tiltalte er fængslet, bør han bringes til stede ved dommens afsigelse.

Stk. 4. Er tiltalte ikke til stede ved afsigelsen, meddeler anklagemyndigheden ham udskrift af dommen. Udskriften af en fældende dom skal forkyndes, medmindre tiltalte er gjort bekendt med tidspunktet for domsafsigelsen, eller sagen er afgjort i medfør af § 934. Udskriften af dommen skal altid forkyndes, hvis sagen i medfør af § 847, stk. 3, nr. 1-5, er fremmet i tiltaltes fravær. Tiltalte vejledes om retsmidlerne mod afgørelsen. Vejledningen gives ved afsigelsen, hvis tiltalte er til stede, og ellers ved den efterfølgende meddelelse. Er borgerligt krav forfulgt under sagen, finder reglen i § 219, stk. 1, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.«

§ 219. Rettens afgørelse træffes snarest muligt, efter at den pågældende forhandling er til ende. Kan i en straffesag afsigelsen ikke finde sted samme dag, skal dog dom afsiges senest inden en uge og, hvor nævninger har medvirket senest dagen efter. Det sidste gælder også om kendelser i straffesager.

Stk. 2. Afsigelsen af en dom foregår ved, at domsslutningen, efter at hele dommen er skriftligt udarbejdet, oplæses i et retsmøde.

Stk. 3. Dersom det ikke ved optagelsen af en borgerlig sag tilkendegives, når dommen eller kendelsen vil blive afsagt, skal parterne og efter omstændighederne vidner og syns- eller skønsmænd tilsiges til at høre den afsagt. Er den pågældende ikke således sat i kendskab om afsigelsestiden, regnes for hans vedkommende de ellers fra afsigelsen løbende processuelle frister først fra dommens eller kendelsens forkyndelse for ham.

Stk. 4. Har retten bestemt, at forkyndelse af stævningen ikke skal ske, og er sagsøgte dømt efter § 354, stk. 3, eller efter § 354, stk. 6, uden at have indleveret svarskrift, regnes de i stk. 3 nævnte frister for sagsøgtes vedkommende fra afgørelsens forkyndelse for ham.

Stk. 5. I straffesager bør tiltalte, hvis han er